

Nozagtais mētelītis (par Baznīcu).

Written by Normunds Ozoliņš
Saturday, 15 December 2012 08:05

2011.gada 29.jūnijā

Nozagtais mētelītis.

Sapnī pēc ilgāka laika biju nolēmis apciemot savu pirmo Baznīcu, kur sāku savas garīgās gaitas. Tā ir Saldus sv. Jāņa ev. lut. Baznīca. Es biju uzvilcis savu vienkāršo, bet glīto mētelīti un devos uz Baznīcu. Kad tuvojos Baznīcai, no tālienes jau varēja redzēt milzīgus cilvēku pūļus, kuri dodas Baznīcas virzienā. Izrādās, ka Baznīca ir tikko kā kapitāli izremontēta, un pašlaik tiek svinēti Baznīcas atjaunošanas svētki.

Es ar milzīgo cilvēku pūli devos iekšā Baznīcā. Nekas vairs tur neizskatījās tā kā agrāk. Bija paveikts kolosāls rekonstrukcijas darbs. Ļaudis tika vesti cauri Baznīcai aplūkot varenās pārvērtības, kuras tiešām atstāja lielu pozitīvu iespaidu. Tur bija jauna, moderna koncertzāle, ēdnīca ar modernu virtuvi, kur baroja trūcīgos, kafejnīca kur rīkoja banketus ļaudis no pilsētas un kaut kas līdzīgs labu drēbju noliktavai. Tur bija arī visādi interešu klubi, kas visi bija pieskaņoti dažādām cilvēku vēlmēm un vajadzībām. Tāpēc arī tik daudz ļaužu no pilsētas izrādīja tik lielu interesi. Faktiski Baznīca vairs neatgādināja Baznīcu, bet drīzāk jau kādu modernu Kultūras namu, kur viss tika darīts ar lielu vērību.

Apskatot jauno Baznīcu, mani sveicināja divi man labi pazīstami mācītāji, kuri izskatījās īpaši sajūsmināti par pārmaiņām. Es arī biju priecīgs satikt tik sen neredzētus brāļus. Man palika karsti. Es novilku savu mētelīti un gāju patērēt ar mācītājiem. Pret mani bija ļoti pozitīva un laipna attieksme. Mani joprojām Baznīcas vecie darbinieki cienīja.

Kad svētki jau tuvojās izskaņai, es pēkšņi atskārtu, ka ir pazudis mans mētelītis ! Es visur izmeklējos, bet nekur to neatradu. Mētelīti atradās arī mans naudas maks ar visām kredītkartēm, kas arī bija pazudis. Es lūdzu palīdzēt sameklēt manu mētelīti, taču neviens man nepalīdzēja. Visi bija aizņemti darba pienākumos ap jauno Baznīcu. Es meklēju mētelīti drēbju noliktavā starp visām citām drēbēm, bet nekur to neatradu. Es redzēju, ka noliktavā atrodas ļoti skaisti, pilnīgi jauni mēteļi. Es jautāju pārzinim, vai es varētu dabūt kādu no šiem mēteļiem? Pārzinis atbildēja, ka varētu man tikai aizdot šo mēteli un tikai pazīšanās dēļ. Es nebiju mierā ar to, jo izmisīgi centos atrast savu vienkāršo mētelīti.

Nozagtais mētelītis (par Baznīcu).

Written by Normunds Ozoliņš
Saturday, 15 December 2012 08:05

Pēkšņi starp visiem svētku viesiem izcēlās kāds Pentakostu sludinātājs, kuram mugurā nez kādēļ bija savilkti vairāki mēteļi viens uz otra. Viņš sacīja, ka labprāt man atdos kādu no šiem mēteļiem. Viņš man atdeva virsējo mēteli, kas izskatījās vissliktāk no visiem, kas viņam bija mugurā. Tas bija izbalējis, nolietojies un jau kļuvis netīrs. Es uzlaikoju šo mēteli. Tas man nepatika un nebija arī mans izmērs. Netālu stāvēja kāds izbijis mācītājs garā mētelī un skaļā balsī klaigāja par to, kāds "liels vīrs" kādreiz ir bijis. Viņš jutās apbižots un atnāca Baznīcas svētkos visiem pierādīt savu "taisnību". Es novērsos no šī cilvēka un turpināju meklēt savu mētelīti, kuru tā arī nekur neatradu. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Saskaņā ar Rakstiem, mētelis simbolizē svaidījumu vai kalpošanu. Elija atstāja Elīsam savu mēteli, kas simbolizē svaidījumu kalpošanai.

2. Pārvērtības Baznīcā gan ir jūtamas, taču ne tādas, kādām tām vajadzētu būt.

3. Nozagtais mētelītis nozīmē manu aizliegto kalpošanu Baznīcā.

4. Jaunie mēteļi Baznīcas noliktavā nozīmē jaunās darba vietas vai amatus, kurus izsniedz uz laiku un par pazīšanos. Mētelis vai kalpošanas amats šajā gadījumā pieder Baznīcai, nevis cilvēkam. Cilvēks it kā to "iznomā" no Baznīcas. Ja Baznīcai kaut kas nepatīk, tad mēteli atņem un dod kādam citam. Tas ir pretrunā ar Rakstiem. Svētais Gars dod dāvanas personai nevis kādai organizācijai. Kalpošanas dāvanas nav atņemamas. Tās paliek personai uz visu mūžu.

5. Ja Luterāņu Baznīca ir kļuvusi par Kultūras namu, tad Vasarsvētku Baznīca slēpj sevī īstās kalpošanas potenciālu (es redzēju Pentakostu sludinātājam zem netīrā mēteļa arī labus mēteļus), taču tas ko mēs redzam pie Vasarsvētku Baznīcas Latvijā, ir tās pašas vecās, nolietotās drēbes. Nekā jauna un svaiga no Dieva! Lūk, tajās pašās vecajās drēbēs mani gribēja iegērbt Vasarsvētku sludinātājs, uz ko es neparakstījos.

6. Bijušā mācītāja klaigāšana nozīmē savas taisnības pierādīšanu, kas pilnīgi nav mans veids. Es tā vietā joprojām cītīgi meklēju savu nozagto mētelīti, tātad savu kalpošanu.